

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Cerimij Doctoris magistri Antonij Trombete Patavini in tractatu formalitatū Scoticarū sua ad istitū audiitor scholariū i Celeberrima patavina uniuersitate edita inchoat: cū qbusdā additionibꝫ & necessarijs.

Ircā forma
litates Doc. subtilis Sco-
ci querit &c. Pro de-
claratione quoniam mōte
qua querit. Utrū que
distinguunt formaliter
distinguant etiam reali-
ter. Notandum est: q̄ est
vna p̄positio d̄ sp̄tan-
da inter Thomistas: &
Scotistas. Cidelz. Qis
distinctio aut est realis:
aut est rōnis. Thomiste
cedūt istaz simpliciter

& absolute. Scotiste negant. Pro quarū op̄. intelligētia
p̄mo norādū est: q̄ res cap̄t tribus modis. Primo mo-
do pro re subsistente. Scđo modo pro re existente. Tertio
modo pro re qđditatiua & eentie. Et ista se h̄nt per ordinem.
Qm̄ ois res subsistens est existens: & ois res existens est res
essentia: & nō ecōtra. Res subsistens est res incoicabiliter
existens: vt quo: & vt qđ: que est tm̄ in nā s̄bali: & tm̄ cōpe-
tit supposito in genere substatiā: q̄ tale est incoicabile: vt
quo: & vt qđ. De incoicabili vt quo: & vt qđ. videas Doctorez
subtilem. 7. d. i. De incoicabili vero in 3°. d. l. q. i. Et in
quolibet. q. 9. Cnde p̄ter ea que dicit. Sco. p̄t assignari
diffinitio rei subsistentis: q̄ res subsistens est per se ens ha-
bens ultimam actualitatē nō ordinabile ad vltiorez
actuz: neq; est alteri ratio essendi. Et qua diffinitio excludit
mā & forma: que nō dicuntur isto modo res subsistentes:
que diffinitio data colligit de mēte Doc. subti. in quolibet.
q. 9. Res vo existens est in quolibet pdicamento: vel
p̄t esse: nō sic intelligēdo: q̄ illud qđ est in pdicamento &
in genere: sit exīstētia actu (quū omne qđ est in pdicamento
abstrahat ab exīstētia actuall). Sed intelligēdo sic exī-
stētia p̄t copetrere rei cuiuslibet pdicamenti: sed nō sub-
sistētia. Tuz q̄ accēns est coicabile subvertit quo. Tum q̄ s̄be
est ratio essendi in aliq; esse s̄m qđ. S̄līr res existens est res
essentia: quū essentia & exīstētia sunt idē realiter: neq; a se-
nūcē separant. Et nō ecōtra quelibet res eentie est res ex-
istentia in quoq; est: q̄ res eentie in esse obiectuo apud
intellectū nō est res existens: pro qđto rep̄nta essentia rei
seu qđditatis per spēm intelligibilem vt abstrahit ab omni
exīstētia & subsistētia. P̄t enim spēm intelligibilem rep̄n-
tare nām abstractā ab omni suppositor: & ab omni singu-
lari: & exīstētia ab omni exīstētia. Ex quo sequit q̄ quū
res eentie & in singulari distinguunt ab exīstētia & a singu-
lari. Et s̄līr in esse obiectuo habeat aliq; esse abstractū a
singulari: qđ esse est ex nā rei taz in singulari q̄ in intelle-
ctu obiectue) penes talē rem eentie p̄t accipi aliqua di-
finitio que nō erit realis. q̄ distinctio realis s̄m famosi-
tate vocabuli: & s̄m oēs est distinctio inter re & re exīstētia:
vel subsistētia. Quū igit̄ essentia de se nō sit existens: q̄ exi-
stētia nō est de qđditate eius: & vt dictū est: quū in suo ee
habeat aliq; esse ex nā rei: distinctio accepta penes talem
re nō erit distinctio realis. Neq; ē rōnis q̄ nā vt distin-
guis a suppositor: sive accipiat vt in ipso: sive accipiat vt
in intellectu obiectue: h̄z aliq; ee p̄ter actū collatiū itelle-
ctū: uno ēt p̄ter actū intelligēdi. Qm̄ ipsa nā in ee obiectu
voxt reliquet in spē: vel ordine tēpōis vel saltem nature
p̄cedit actum intelligēdi. qm̄ est causa ipsius effectuā: &
causa: vel natura: vel tēpore p̄cedit effectum.

Ulterius est aduertēdū circa titulū q̄onis: q̄ ista
se h̄nt per ordinem. Diuīsio: distinctio:

nō idētitas. Qis diuīsio est distinctio: & nō ecōtra. Diuī-
sio. n. quū insequat mām: & q̄titatem: rep̄it solū in māli
bus. Distinctio autē tā in mālibus q̄ in spūalibus. S̄līr
ois distinctio est nō idētitas: & nō ecōtra. Distinctio enīz
quū sit relatio positiva: presupponit extrema positiva. s.
fundamentū & terminū. Ex quo sequit: q̄ inter nega-
tionē seu p̄uationē: & habitū: seu positivū nō p̄t funda-
ri distinctio: sed solū nō idētitas. Et si q̄nq; inuenit q̄ ha-
bitus distinguis a p̄uationē: aut affirmatio a negationē: hoc
h̄z solū intelligi negative. hoc est: nō eadē. Et isto modo
cōcedimus q̄ sortes distinguis a chimera negative. s. q̄
nō est idē chimere: sed positivē nequaq;. Notandum 3°
q̄ distinctio formalis accipit penes formalitatē: & forma-
litas q̄tuz spectat ad p̄positū nihil aliud est q̄ ratio cō-
ceptibilis ex nā rei: vt illa dicant habere distinctam for-
malitatē: que habent distinctā conceptibilitatem.

Ex quibus oibꝫ apperit qđ queris in q̄one. Ultrū
formalitates & essentias vel qđditates distincte p̄cepibi-
les: distinguuntur realiter sicut res & res: loquendo de re

Ad vtrāq; partem arguitur. vi in textu.

Pro intelligentia prime auctoritatis ad-
ducte: est aduertēdū q̄
p̄ma: 2° & 3° spēs qualitatis differunt penes ista. s. esse qua
litatē faciliter vel difficulter mobilez a suo obiecto: & quo
ad secundā esse principiū nāle agēdi vel patēdi cum fa-
cilitate vel difficultate: & quo ad tertiam esse formā imuta-
tuā sensus. Que tria vel sunt modi non oppositi eiusdē
qualitatis: per quos modos s̄līr. distinguis spēs qual-
itatis intelligendo per spēs: non quidē species dispataz:
& incoicibiles: quēadmodum sunt homo & asinus: sed
intelligēdo per species: modos eiusdē qualitatis in nu-
mero: vel etiā per ista tria intelligendo quasdā differen-
tias accidentales insequentes differentias & formas essen-
tiales: que q̄ sunt nobis ignote: cīcīloqmur ipsas per
istos modos nobis cognitos. Sed intelligendo vel vno
modo vel alio modo: semper ego habeo: q̄ idē calor nu-
mero p̄t reponi in diversis speciebus qualitatis: & diuer-
sas formalites: sequit q̄ cum eadem re numerali & exi-
stentie stabit distinctio formalitatum.

Pro intellectu scđe auctoritatis est aduertē-
dūz q̄ actio acta est illud de
quo dicit Az. q̄ est actio & passio: & nō intellexit de
actio: qua agēs formaliter agit. Hoc appetit ex ter. Lomē.
19. 2. 20. 2. 21. terij physi. vt declarauimus in q̄onibꝫ no-
stris. An actio sit formaliter in agente. Actio. n. acta per hoc
qđ est esse ab agēte: d̄ actio: & per hoc q̄ recipit in passo:
d̄ passio. Et ita per diuersas habitudines quaz vna est
ad agēs alia ad passum: sortis diuersas denominatiōes.

Pro intelligētia tertie auctoritatis est
derāduz q̄ si rō formalis
vtutis: & ratio formalis iustitiae esset vna ratio formalis:
q̄qd eēt iustitia: esset vtutis moralis: & ecōtra. Qđ exp̄esse
est falsuz: & tm̄ vtutis & iustitia sunt vna res. ergo cuz eadē
restat distinctio formalitatum.

Quarta auctoritas p̄z in textu: & de se est clara.

Pro intelligentia quīnte auctoritatis est
notādū: q̄ l̄ eentia dī
uina sit de essentia patris: q̄ pater cōstituit in esse pater-
nitate & essentia: tñ pater vt pater: nō est de qđditate eentie
diuīna: q̄ nullus respectus est de qđditate entis absolu-
tū: essentia est ad se: pater ad alterū: ideo paternitas nō
est de qđditate essentia. Nō intelligo tm̄ q̄ eentia diuīna
sit de eentia p̄is q̄ pdiceat per se & in p̄mo modo de pa-
tre: q̄nibꝫ pdicat sic per se de aliquo: nisi illud sit vnum
per se: vt declarat Scotus in p̄mo sūiax. d. 26. p̄i autem

Scđo. i p̄mo
sen. dī. 26.